

PEVNÍ VO VIERE

Pred niekoľkými rokmi prešla Tatrami víchrica, ktorá ich značne poškodila. Veľké územia smrekových lesov jednoducho popadali. Smrek je strom, ktorý je krásny, vysoký, ale má plytké korene. Jeho korene sú síce široké, ale plytké. Preto sa pri víchrici ľahko vyvráti a celá jeho krása padne na zem. Na rozdiel od smreka, buk síce nie je taký vysoký, nie je pekne rovný, ale má hlboké korene. Buk býva často rôzne zdeformovaný, jeho vetvy sú krivé, kadejaké, ale stojí pevne. Šanca vyvrátiť buk je taká mizivá, že buk sa skôr prelomí ako vyvráti.

Správni kresťania by mali byť ako buky. Človek nemusí byť krásny ako z módného katalógu, každý má svoje chyby, má svoju povahu, rôzne negatívne vlastnosti, má slabosti pri ktorých upadá do hriechu. Naša „krivosť“ je prirodzená. Načo sa hrať na niečo pekné, dokonalé. Nie je až tak podstatné to čo je viditeľné. Možno je smrek krajší ako buk, je symetrický, vysoký, ale nie je taký stabilný. Preto nie je dôležité hrať sa na čo najväčšieho svätca, nie je dôležité každému ukazovať ako veľmi sa modlím, aký som zbožný, ako často chodím do chrámu, ale dôležité je to, čo je v nás. Ako hlboko v nás sú korene.

Byť frajerom znamená byť smrekom. Áno, možno sme krásni v očiach ľudí, ale príde prvý závan a mi sa vyvrátíme. Zato byť kresťanom znamená byť bukom. Možno nás niektorí ľudia odsudzujú, možno sme pre niekoho "čudní," ale v každom prípade sme pevní vo viere a upevnení v Kristovi. To je tá podstata, na ktorú sa máme zameriavať, máme mať hlboké korene, ktoré nás spevňujú a žiadna búrka ani víchrica tohto sveta s nami neotrasie.

Pápež František nás k tomu pozýva slovami: V tomto mesiaci októbri, ktorý je venovaný misiám, myslíme na veľký počet misionárov, mužov a žien, ktorí preto, aby prinášali evanjelium, prekonalí prekážky každého druhu, naozaj obetovali život, tak ako hovorí svätý Pavol Timotejovi: *«Preto sa nehanbi za svedectvo o našom Pánovi ani za mňa, jeho väzňa, ale trp spolu so mnou za evanjelium, posilňovaný mocou Boha.»* (2 Tim 1,8). Toto sa však týka všetkých: každý z nás vo svojom každodennom živote môže vydávať svedectvo o Kristovi, s Božou silou, so silou viery, nie ako smrek, ale ako buk. S tou malou vierou, ktorú máme, ale ktorá je silná: s touto silou vydávajme svedectvo o Ježišovi Kristovi. Budme kresťanmi životom! Naším svedectvom!

A ako načerpáme túto silu? Načerpáme ju od Boha v modlitbe. Modlitba je dýchaním viery. V dôvernom vzťahu, vo vzťahu lásky, nemôže chýbať dialóg, a modlitba je dialóg duše s Bohom. Október je aj ružencový mesiac Mariánskych modlitieb. Duchovne sa pripájame k tomuto úkonu dôvery v našu Matku a prijímame z jej rúk ruženec. Ruženec je školou modlitby, ruženec je školou viery!“ Viery pevnej ako buk, ktorý obstojať aj vo víchroch každodenného života. *Mária, ty si bola pevne zakorenená v Bohu, a tvoj život svedectvom viery, ochraňuj nás!*

o. Rastislav